

**PODPORUJEME
KREATIVITU
KOŠICE 2013**
EURÓPSKE HLAVNÉ MESTO KULTÚRY

BIOART

MEDZINÁRODNÁ VÝSTAVA
INTERNATIONAL EXHIBITION

» **LIFEAFFAIRS | AFÉRY ŽIVOTA** «

18. OKTÓBER 2012 | 17.00 HOD.

18TH OCTOBER 2012 | 05.00 P.M.



NEW MEDIA GALLERY
STROJÁRENSKÁ 3 | KOŠICE | SLOVAKIA

KURÁTOR | CURATOR > MARTINA IVIČIČ (SK)
ART DIRECTING > RICHARD KITTA, MICHAL MURIN (SK)
PRODUKCIA | PRODUCTION > DIG

DIGGALLERY.SK
FACEBOOK.COM/DIGGALLERYFOLKS



POLONA TRATNIK (SI) JULIA REODICA (US) ROMAN KIRSCHNER (AT) HUNTER COLE (US) AMY YOUNGS + KEN RINALDO (US) VERENA KAMINIARZ (DE/CA) BORIS VAITOVIČ (SK) MICHAL ŠIMONFY (SK) + PROTEIN MUSIC (ONLINE)

LIVE PREZENTÁCIE | LIVE PRESENTATIONS >
MGR. MARTINA IVIČIČ (SK) DOC. DR. POLONA TRATNIK (SI) RNDR. JÁN GÁLIK, CSC. (SK)

PARTNERI | PARTNERS
KOŠICE EHMK 2013, CREATIVE CITY, CUBEE, UNIVERSITY OF PRIMORSKA SCIENCE AND RESEARCH CENTER 6 FACULTY OF HUMANITIES, NEUROBIOLOGICKÝ ÚSTAV SAV KOŠICE, FILOZOFICKÁ FAKULTA MU BRNO, FAKULTA UMENÍ TU KOŠICE

MEDIÁLNI PARTNERI | MEDIA PARTNERS >


KOŠICE 2013
EURÓPSKE HLAVNÉ MESTO KULTÚRY


MINISTERSTVO KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

ENTER
 **CREATIVE CITY**

 **XLPIXEL**
creative media studio
FLOVE 

Martina Ivičič (curator) / Richard Kitta (DIG program director)

*Je život len náhodná chemická reakcia?
Máme právo manipulovať s prírodou a so životom?
Je naše telo zastaranou skladačkou pre nové protézy a biotechnologické náhrady?
Kde je hranica medzi živým a neživým?
Aké je miesto človeka v prírode?
Alebo je to práve príroda, ktorá ovplyvňuje náš život a ktorá s nami manipuluje?
Na rozdiel od zvierat, ktoré majú inštinkty, sme si my ľudia vytvorili učenie, aby sme poznali, čo je to vlastne život. Tým učením je náuka o živote: Biológia*

Umenie (rovnako ako veda) sa vždy výdatne inšpirovalo prírodou, jej krásami a záhadami v celej svojej šírke. Naprieč všetkými epochami ľudskej spoločnosti jestvovali napodobňujúce (mimetické) princípy zobrazovania v umení a v tvorivej ľudskej činnosti. Príroda bola vždy akousi inšpirujúcou múzou pre umelcov. V bioarte sa príroda stáva viac než múzou. Je samotným materiálom, umeleckým médium.

Aj napriek využitiu nového média, bioart nepredstavuje nový druh umenia, ale skôr nový mód konceptuálneho umenia (W.J.T.Mitchell).

Umenie a veda sa spolu vzájomne prelínajú a nachádzajú nové interdisciplinárne témy v bioarte, ktorý využíva živé médium a rôznymi spôsobmi pracuje so „živým“. V mnohých prípadoch sa umelecké intencie vedome i nevedome prelínajú s vedeckými prístupmi. Bioumelci atakujú hranice medzi umením, vedou a prírodou, pričom integrujú vedu a technológie do sféry umenia. Diela bioartu sú často koncipované na báze experimentu alebo využívajú tradičné vedecké postupy, ktoré transformujú do kontextu umenia. Nepopierateľne však súčasťou procesu realizácie týchto diel je minimálne konzultácia alebo priamo realizácia umeleckého konceptu kvalifikovaným vedeckým tímom.

Umelci takýmto spôsobom nenasledujú iba estetické impulzy, ale skôr vyvolávajú etické či filozofické otázky významu biologického výskumu, pátrajú po našej podstate. Problematizujú otázku života, ktorá zamestnáva filozofov a humanistov od počiatku ľudstva.

Široký záber a interdisciplinarita prác rezonuje v inštaláciách oscilujúcich medzi digitálnou a organickou sférou a môže akcentovať tiež aspekt interaktivity. Táto bipolarita je zhmotnením „vlhkého manifestu“ Roya Ascotta, kedy sa digitálne médiá prepájajú s vlhkým biologickým systémom, čím vznikajú moistmedia¹ (vlhké médiá).

Aféry života chcú priblížiť divákovi komplexnosť a rôznorodosť umeleckých prístupov biologického umenia. Bioart však nie je len umenie „pod mikroskopom“. Bioart poníma celú škálu progresívnych umeleckých prístupov, ktoré používajú živé organizmy a ich časti, bunky alebo DNA ľudského tela, baktérie, alebo flóru, pričom sa pohybujú v širokom rozmedzí konceptuálneho umenia.

Tento prierez viacerými technikami a umeleckými prístupmi sa snaží smerovať pozornosť na prírodu a život ako taký, ktorý nám niekedy pod tlakom technológií a výletov do virtuality uniká.

¹ Roy Ascott. *The Moistmedia Manifesto*. Installation, gr2000az. Graz, Austria, 2000. Dostupné online: <http://biomediale.ncca-kaliningrad.ru/?blang=eng&author=ascott>

EXHIBITING ARTISTS:

doc. Dr. Polona Tratnik (SI)
Hair in vitro (2010)

Polona Tratnik je slovinská umelkyňa a zároveň teoretička nových médií. Jej umelecké práce sa prelínajú s prírodnými vedami s dôrazom na biotech, pričom kladie dôraz na filozofické otázky.

„I bring philosophy and biotechnology into the sphere of art.“

Hair in Vitro je transdisciplinárny projekt spájajúci biotechnológie, umenie a humanitné obory. Išlo o sériu experimentov za pomoci tímu odborníkov v rozmedzí štyroch rokov. Tento projekt pracoval s umelo pestovaným biomateriálom, ktorý bol za asistencie plastického chirurga oddelený od ľudského tela a kontrolovaný v laboratórnych podmienkach. Výskum zaznamenával správanie jednotlivých vzoriek vlasov a delenie kožných buniek pomocou monitorovania sekvenčným fotografovaním. Cieľom projektu bolo maximálne predĺžiť životnosť takto umelo kultivovaného biomateriálu. Hair in vitro poukazuje na význam biotechnológií a ich perspektívne využitie na podporu lekárstva a estetickej chirurgie. Projekt reflektuje aktuálnu hybridizáciu umenia, humanitných oborov a technovedy a spája

Viac info: <http://www.horizonti.net>

Verena Kaminiarz (DE/CA)
Ich Vergleiche Mich Zu Dir (2002)

I Compare Myself with You/ Porovnávam sa s tebou

Verena Kaminiarz, narodená v nemeckom Hannoveri pôsobí v kanadskom Vancouveri, kde sa zaoberá biomedicínskymi technológiami a skúma biogenetický výskum v súčasnom filozofickom kontexte. Vyštudovala umenie a na University of Western Australia získala titul MSc. v obore Biologické umenie. Projekt *Ich Vergleiche Mich Zu Dir* intervenciou do života organizmu zvaného ploskuľa. Ploskuľa je druh pásomnice, ktorá je schopná regenerovať svoje tkanivo. Aj z malej odtrhutej časti tela môže dorásť celý živočích, resp. nový jedinec. Autorka svojim zásahom iniciovala rast druhej hlavy ploskule. Červ má dve hlavy a obidve majú kontrolu nad pohybom tela. Rozhodovanie o smere a pohybe tela nie je vždy pevne riadené z jednej hlavy. Nastávajú situácie, kedy dochádza k boju dominanciu.

“I believe that this oscillation between failure and success mirrors the processes of genetic research in a larger sense, as the successes of today may become the demons and monsters of tomorrow”. Objavuje sa otáznik nad moderným vedeckým experimentom vo vzťahu k ľudskej forme. Myšlienka vytvoriť organizmus s dvoma hlavami je výrazom názorovej duality, nekonečného cyklu zlyhaní a úspechov vedy. Úspešne modifikovaný červ sa stáva vlastne zlyhaním, pri jeho pokusoch o riadenie jeho vlastných rozhodnutí.

Viac info: http://www.aedc.ca/verena/v_main.htm

Julia Reodica (USA)
The Living Sculpture Series: hymNext Hymen Project (2004-08)

Julia Reodica vyštudovala elektronické umenie na Polytechnickom inštitúte v New Yorku a vo svojej tvorbe integruje biotechnológiu do umeleckej praxe. Využíva poznatky z jej pôsobenia a výskumu na Exploratorium Museum of San Francisco a iných medzinárodných centier vedy a umenia, čím sa stala jednou z popredných osobností tejto oblasti.

“My cells are in the sculptures because I wanted myself to be new art media” (Julia Reodica)

V každom diele, ktoré vytvorila, sa nachádza jej DNA ako osobný podpis. V rozmedzí rokov 2004 a 2007 autorka použila vlastné bunky, ktoré za pomoci výživových médií v kontrolovanom prostredí niekoľkých týždňov vykultivovala do finálnej podoby panenskej blany.

Blana sa nenachádza „ani vnútri ani vonku“ vaginálneho kanála. Vo filozofickom význame sa blana nachádza medzi diskurzívnymi pozíciami.

HymNext je podnetom pre diskusie o vedeckých výskumoch a politike tela. Aj napriek tomu, že tento projekt primárne poukazuje na symboliku modernej sexuality a konfrontuje tradičné úlohy ženského tela, syntetizovaná panenská blana zároveň explicitným zhmotnením spoločnosti simulácií a simulakier. Syntetizovanie panenskej blany predstavuje utopický pokus o „návrat späť“. Návrat do nevinosti. Viac info: <http://www.phoresis.org/>

Roman Kirschner (AT)
Roots (2005-6)

Rakúsky umelec Roman Kirschner vyštudoval filozofiu, dejiny umenia a audiovizuálne umenie. Inšpiroval sa francúzskym profesorom medicíny Stéphane Leducom, ktorý vytvoril na začiatku 20. storočia tzv. chemické záhrady (*jardins chimiques*), v ktorých pomocou procesov osmózy a difúzie vytvoril rozoznateľnú organickú formu. Vtedajší kritici Leduca opovržlivo odmietali a tvrdili, že tieto procesy vyprodukovali iba číre imitácie života, irelevantné k lepšiemu chápaniu života. Leduc v roku 1912 uskutočnil prvý pokus použiť syntézu pre lepšie pochopenie základnej biológie organického rastu. Leducove chemické záhrady sú zárodkom súčasnej syntetickej biológie. Roman Kirschner použil podobný postup. Zatiaľ čo v Leducových záhradách sa generovala dynamická kryštalická genéza, podobná živým formám, Kirchner tento postup uskutočnil v tekutom prostredí sklenenej nádoby. Inštalácia pozostáva z tmavých kryštálov, ktoré rastú, vyživujú sa, resp. podľa jeho slov sa samé požívajú a snažia sa o spojenie, pričom vznikajú rôzne zaujímavé konštelácie, generujúce zvuk. Nakoniec sa kryštály ako chiméra rozplynú v akýsi dymový oblak. Toto dielo poukazuje na aspekt evolúcie života. Nekonečný cyklický príbeh zrodu, rastu, vyživovania, spájania sa či reprodukcie jedincov v prírode, ich úpadku až po smrť. Viac info: <http://www.romankirschner.net/>

Hunter Cole (US)
Living drawing (2005)

Pôvodným menom Hunter O'Reilly, v roku 2009 sa nechala premenovať na Hunter Cole. Je známa pre svoje inštalácie týkajúce sa otázok biotechnológie a našej kultúry. Dosiahla titul Ph.D. v obore genetika na *University of Wisconsin* v Madisone a vyučuje na *Loyola University Chicago* predmet *Biology through Art*.

Autorka pomocou perokresby naniesla bioluminescenčné baktérie na sklo (petriho misku), kde sa štruktúra kresby postupne mení. Po dobu 14 dní baktérie rastú a postupne odumierajú. Baktérie boli fotografované časozbernou technikou pri zhasnutom svetle, kedy svietia. Zároveň bola z tohto procesu vygenerovaná tzv. „Proteínová hudba“.

Tieto živé kresby symbolizujú cyklus života a smrti, pričom poukazujú na našu vlastnú smrteľnosť. Baktérie vytvárajú umelecké dielo tým, že rastú a umierajú. Keďže ide o proces neustálej premeny, tvar pôvodného obrázka sa môže meniť. Baktéria vlastne svojou existenciou vytvára určitý naratív.

Viac info: <http://www.huntercole.org>

Amy Youngs – Ken Rinaldo (USA)
Farm Fountain (2008-present)

Amy Youngs vyštudovala na School of the Art Institute v Chicagu a momentálne pôsobí na Ohio State University ako profesorka. Vytvára biologické umenie s aspektmi interaktivity, pracuje s rôznymi médiami ako soľná kresba, digitálne médiá, zvukové inštalácie, do ktorých integruje hmyz, živočíchy a rastliny. Hľadá komplexné vzťahy medzi technológiou a meniacim sa vzťahom prírody a nás. Zaujíma ju interakcia rastlín a zvierat v skonštruovaných ekosystémoch. Farm Fountain je dokumentácia vytvorenia krytého ekosystému flóry a fauny. Visiaca záhradná fontána funguje na základe konceptu aquaponics. Táto visiaca záhradná fontána používa systém čerpadla, kde prúdia živiny z rybieho odpadu priamo ku koreňom rastlín. Rastliny a baktérie zase slúžia na očistenie vody pre ryby. (udržateľný systém pre vodné živočíchy a rastliny v symbiotickom prostredí).

Tento projekt je experimentom pre lokálne, trvalo udržateľné poľnohospodárstvo a recykláciu. Využíva plastové fľaše ako nádrže a neustále recykluje vodu v systéme. Vytvára zdravé prostredie, ktoré tiež poskytuje kyslík a svetlo pre návštevníka.

Amy M. Youngs s Kenom Rinaldom tento koncept poskytujú v rámci tzv. DIY kultúry pre výrobu domácich verzií ekosystému a na webstránkach majú videonávod na jeho výrobu.

Viac info: <http://farmfountain.com> a <http://hypernatural.com/>

Michal Šimonfy (SK)

Life of your words (2011)

Softwarová inštalácia. (Twitter stream API, c++, openFrameworks, php CLI, apache server, databáza mysql)

Projekt Michala Šimonfyho vznikol v rámci jeho diplomovej práce v Ateliéri digitálnych médií Akadémie výtvarných umení v Banskej Bystrici v roku 2011. Tento projekt je experimentálno-dynamickou simuláciou jednoduchého života, ktorého existencia a evolúcia smerom k vývoju alebo zániku je podmienená analýzou aktivity prebiehajúcej na sociálnych sieťach. Program zabezpečuje a sleduje približne 100.000 užívateľských statusov za minútu (144 miliónov/deň) a v reálnom čase vyberá tie, v ktorých sa vyskytujú kľúčové slová súvisiace so vznikom a zánikom života.

"Toto dielo reflektuje nástup a rozvoj biotechnológií a genetického inžinierstva, ktoré človeku od konca minulého storočia umožnili pretvárať model prírody a pôsobiť na environment ako nová, dovtedy neexistujúca sila. Použitie týchto technológií otvára éru akejsi post-prírody, ktorej podstata (genetický kód) sa stáva predmetom manipulácie a jej budúci obraz je viac-menej v rukách človeka". (Michal Šimonfy)

Vizuálna časť spočíva v simulácií jednoduchého života v podobe umelej baktérie e.coli, ktorej existencia závisí od prevažujúcej časti správ za posledných desať sekúnd. Baktéria dostáva resp. nedostáva potrebné živiny na svoj rozvoj. Vzniknutý život je tak určitým vitalistickým obrazom diskusie. V tomto diele dochádza k zvláštnemu druhu spojenia medzi účastníkmi sociálnej siete Twitter a umelým systémom, ktorý kumuluje dáta a vizualizuje ich, resp. transformuje do podoby vyvíjajúcej sa alebo zanikajúcej baktérie. Táto softwarová inštalácia demonštruje symboliku symbiózy prejavov ľudskej mysle a umelého života na základe vizualizácie dát súvisiacich nie so živými procesmi, ale s vyslovenými frázami.

Boris Vaitovič (SK)**Paralel Life (2012)**

V zmysle predošlých autorových interaktívnych inštalácií, kedy zdrojom generovania zvuku bol pohyb tanečníka, alebo aj gestá dirigenta, ktorý sa stal elektronickým hudobným nástrojom, nasleduje práca "paralel life". Pohyb mikroorganizmov vo vode digitálne transformovaný, stáva sa zdrojom generického zvuku. Tento akustický signál, oscilujúce vlny rozvybrúvávajú vodnú hladinu, ktorej priemet je viditeľný súčasne s pohybom vodných mikroorganizmov, ktoré s nami zdieľajú životný priestor. Odborná spolupráca RNDr. Ján Gálik, CSc (SAV).

Photos: www.facebook.com/diggallery

In a few days the videoreport will be available at: <http://artycok.tv/lang/en-us>

Youtube short report: <http://www.youtube.com/watch?v=o90nra9zD-A>

Info: <http://www.facebook.com/#!/diggalleryfolks>

<http://www.diggallery.com>

<http://www.kosice2013.sk/sk/clanok/LIFE-AFFAIRSAFERY-ZIVOTA>

PRESENTATIONS and PANEL DISCUSSION after the opening :

Mgr. Martina Ivičič (SK) MOISTMEDIA_WETWARE_3rd CULTURE

Theory of interactive media/Theory and history of science, Faculty of Arts Masaryk University Brno

doc. Dr. Polona Tratnik (SI) : Art at the Intersection with Biotechnology

Slovenian Society of Aesthetics, Horizonti: Institute for Art, Culture, Science and Education

New Renaissance: Technē and Nature, Art and (Bio) Technology

In its glorification of vision and understanding of art, Renaissance turned to the Ancient Greek cultural tradition. Aristotle in particular recognized imitation as the essence of the process of learning. Human being is the most imitative of all species. Furthermore, man is unique in having the tool of a hand enabling to perform manual skills. The joint of the manual skill and the impulse to imitate, is what Aristotle called technē (“art”). Man learns from Nature, competes with it, and Aristotle even believes that technē completes the work of Nature. Technē means the artfulness of mind to trick nature and turn it to human advantage. In accordance to this, cultural (what is produced by man) is comparable to, and even worthier than natural. This stand will be later taken also by Hegel.

Contemporary understanding of technology is founded in the Ancient Greek comprehension of technē.

The idea of competing with nature explains, why it is often questioned, particularly in regard to the actual prospects of biotechnology, whether we are playing God.

In the late 1980s Vilém Flusser announced that there will be completely new living creatures arising, living artworks, with biotechnology. He believed that if genetics, with combining the elements of the available genetic information, have been limited to variational creation, which is equivalent to evolution, the possibility for “true” creation, which is comparable to God-like creation, is in sight with biotechnology.

Even if Flusser’s distinction between the two types of creation is problematic, his defense of “true” creativity is interesting, because it means operation that is not accordant to the program of nature.

It is even opposing the program of nature. Although, in his reflection on art and science, Flusser was coming to the conclusion that there is no difference between the future artist and biotechnologist, the concept of “true” creativity is about a subversive act. Primary, resistance is oriented against the program of nature, but if biotechnology is to be comprehended as an apparatus, who resists to biotechnology? In the presentation the author will discuss the question, whether contemporary artist is to be understood as the “creator” that resists the apparatus of biotechnology, machinery producing only variations within the program of biotechnology.

Martina Neboháčová, PhD (SK)

assistant professor at the Department of Biochemistry, Faculty of Natural Sciences, Comenius University Bratislava.

RNDr. Ján Gálik, CSc (SK): Microaesthetics of Life

Neurobiologický ústav SAV

<http://www.popularnaveda.sk/>

Otázky a podnety do diskusie:

- › Umožní nám lepšie chápanie našej podstaty lepšie pochopiť to, čím sme a prečo sme tu?
- › Kedysi to bola literatúra science-fiction, ktorá podnecovala (nielen) filozofickú reflexiu radikalizácie ľudskej prirodzenosti. Dnes to nie je fikcia, ale reálna prax.
- › Niektorí bioumelci/vedci aplikujú inžiniersko-konštruktérsky prístup k životu. Biotechnológie považujú človeka za obnoviteľný a extenziám prístupný subjekt. Vraciame sa teda ku karteziánskeму chápaniu tela ako stroja?
- › Stieraním hranice medzi ľudskou prirodzenosťou a novým organickým vybavením si upgradujeme svoju výbavu ?
- › Zásadným spôsobom sa mení celá sociálna realita, ktorá sa formuje do symbióz organického a syntetického. Akým spôsobom na tento nový sociálny mód nahliadať?
- › Prináša tretia kultúra a popularizácia vedy a biotechnológií ten správny efekt? Teda poukázať na výskumy a tlmočiť ich širokej verejnosti. Je to správna cesta, keď sa o biomedicínskych praktikách začne klebetiť v spoločenských salónoch?
- › Svet kultúry a umenia niekedy brojí proti jej výsledkom s odkazom na technologickú a vedeckú dehumanizáciu sveta. Niektorí ľudia pokladajú svet vedy za bezcitné odcudzenie ľudskej prirodzenosti. Zaujímavé je, že technológie a umenie existujú a profitujú so vzájomného vzťahu už niekoľko tisíc rokov.
- › Nedegraduje bioart živé bunkové tkanivo na bežnú prefabrikát?

